

त्रिलोही स्त्री लीणि लौहानि साधनत्वेनाख्यस्याः
गौरा० डीप्र । सुवर्णरजतताम्रपरिमाणभेदेन निर्मिते
सुद्राभेदे “अथ मन्त्रिणां हितार्थाय त्रिलोही सुद्रा
निरूप्यते । सोमसूर्याग्निरूपाः सूर्यर्षां लौहत्वयं
तथा । रौप्यमिन्दुः स्मृतो हेम सूर्यास्ताम्रो
ऋताशुनः । लौहभागाः सहस्रिष्टाः स्वराख्यचर-
संख्यया । तैर्लोहेः कारयेन्सुद्रामसङ्कलितसङ्कताम् ।
एषु स्वराः स्मृताः सौम्याः स्पर्शाः सौराः शुभोदयाः ।
आम्नेया व्यापकाः सर्वे सोमसूर्याग्निदेवताः । स्वराः
भोऽयं विख्याताः स्पर्शाः स्युः पञ्चविंशतिः व्यापका दश
ते कामधनधर्मप्रदायिनः । साष्टं सहस्रं संजय्य सृष्ट्वा
तां जुहुयात्ततः । तस्यां सम्पातयेन्मन्त्री सर्पिषा पूर्व-
संख्यया । निःक्षिप्य कुम्भे तां सुद्रामभिषेकोक्त
वर्त्मना । आवाह्य पूजयेद्देवीसपचारैर्विधानतः । अभि-
षिच्य विनीताय दद्यात्तां सार्द्रकां गुरुः । इयं सुद्रा
सुद्ररोगविषमज्वरनाशिनी । व्यालचौरशृगादिभ्यो
रक्षं कुर्याद्विशेषतः । युद्धे विजयमाप्नोति धारयन्
मनुजेश्वरः । मन्त्रसिद्धिकरी पुंसां चतुर्वर्णफलप्रदा ।
धारयन् मनुजो नित्यं देवतुल्यो भवेद्भुवि” तन्त्रसा०
त्रिवत्स पु० । तयो वत्सा वत्सरा वयोयस्य प्रभो० । त्रिवर्षं
वयस्के ह्ये । स्त्रियां तु टाप् त्रिवत्सा । “त्रिवत्सस्य मे
त्रिवत्सा च मे” यजु० १८।२६ । “वत्सो वत्सरः त्रयो वत्सा
यस्य स त्रिवत्सः त्रिवर्षो ह्यसः तादृशी गौस्त्रिवत्सा”
वेददी० । “सोमक्रयणस्त्रिवत्सः साण्डः” कात्या० श्रौ०
२।२।४० । “त्रिवत्सस्त्रिवर्षः साण्डः अण्डसंयुक्त
ऋषभः” कर्कः ।

त्रिवर्ग पु० त्रयाणां धर्मार्थकामानां वर्गः । १धर्मार्थकामरू-
पेषु पुरुषार्थेषु, अमरः २त्रिफलायां, ३कटुतिके, मेदिनि०
साङ्गोक्ते ४सत्त्वरजस्तमोहपगुणत्रये । “अयःस्थानं च
दृष्ट्वा त्रिवर्गो नीतवेदिनाम्” अमरोक्ते राज्ञासायव्यय-
दृष्टिरूपेषु ५पदार्थेषु च । “त्रिवर्गपारीणमसौ भवन्तम्”
भट्टिः । “धर्मार्थाद्युच्यते अयः कामार्थो धर्मएव च ।
अर्थ एवेह तु अयस्त्रिवर्ग इति तु स्थितिः” । “तं
राजा प्रणयन् सत्यक् त्रिवर्गेणाभिवर्द्धते” मनुः ।

त्रिवर्णक न० त्रयो वर्णाः पुण्येषु कम् । १गोक्षुरे । २त्रि-
फलायां, ३कटुके । सभा० द्वि० पात्वा० स्वार्थे कन् ।
४ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यरूपे द्विजातिवर्णत्रये न० मेदि० ।
५श्यामरक्तपीतात्मके वर्णत्रये च ।

त्रिवर्त्तु न० त्रिषु वसन्नादिषु ऋतुषु वर्त्तते हत-उज् । वस-
न्नादिके ऋतुत्रये प्रातरादिकात्वे अतिशयेन वर्त्तमाने
आदित्यनैजसि । “लीणि वा आदित्यस्य तेजांसि वसन्ते
प्रातर्धीमे मध्यन्दिने शरद्वपराह्णे” इति श्रुतेस्तस्य वस-
न्नादिषु प्रातरादिकात्वेऽतिशयेन वर्त्तमानत्वात् तथा-
त्वम्” “त्रिवर्त्तु ज्योतिःस्वभिष्टु स्मै” ऋ० ७।१०।१२
“त्रिवर्त्तु त्रिष्वृत्तुष्वतिशयेन वर्त्तमानम्” भा० ।

त्रिवर्त्मन् पु० त्रीणि वर्त्मान्यस्य । देवयानपितृयानदक्षि-
णायानरूपमार्गतययुक्ते जीवे “स विश्वरूपस्त्रिगुणस्त्रि-
वर्त्मना प्राणाधिपः स करोति स्वकर्मभिः” श्वेता०
५।७। लीणि वर्त्मनि देवयानादयो मार्गभेदा अस्वेति
त्रिवर्त्मना धर्माधर्मज्ञानमार्गभेदान् अर्हति वा” भा०
२गङ्गायां स्त्री । त्रिगुणितं वर्त्म । ३श्वर्गमर्त्यपातालस्थे
मार्गे “अर्हतिवर्तो महापुण्ड्रां मधुवर्तो त्रिवर्त्मगाम्” ।
भा० आनु० २६अ० ।

त्रिवर्ष त्रि० त्रयो वर्षा वयोऽस्य । त्रिवर्षवयस्के १प्राणनि ।
“न त्रिवर्षस्य कर्तव्या बान्धवैरुदकक्रिया” मनुः । २त्रिहा-
यण्यां गवि स्त्री “त्रिहायणी त्रिवर्षा गौः” अमरः ।
स्वार्थे क । त्रिवर्षिका तत्रार्थे । त्रिगुणितो वर्षः शा०त० ।
३वर्षत्रये पु० न० “न सिद्धप्रत्यर्हितं वाढं त्रिवर्षं वपनस्य
च” सुश्रुतः ।

त्रिवर्षीय त्रि० त्रिवर्षे भवः गङ्गा० छ । त्रिवर्षभवे “एकैकं
वै त्रिवर्षीयं तेन पीवान् शुना सह” भा० आनु० ८३अ०
त्रिवार त्रि० त्रयो वारा अस्य । १वारत्रययुक्ते । २गण्डात्मजभेदे
पु० । “त्रिवारः सप्तवारश्च वाल्मीकिदीपकस्तथा” भा०
ल० १०० अ० गण्डात्मजोक्तौ ।

त्रिविक्रम पु० त्रयो विक्रमाः पादन्यासा अस्य । १विष्णौ
अमरः त्रिक्रमशब्दे दृश्यम् । “आनन्दो नन्दानन्दः
सत्यधर्मस्त्रिविक्रमः” विष्णुस० । “त्रयो विक्रमास्त्रिषु लो-
केषु विक्रमः क्रान्तं यस्य स त्रिविक्रमः “लीणि पदानि
विचक्रमे” श्रुतेः त्रयो लोका विक्रमाः क्रान्ता येनेति
वा । “त्रिरित्येवं त्रयो लोकाः कीर्तिता सुनिसत्तमैः ।
क्रमसे तांस्तथा सर्वास्त्रिविक्रमो जनार्दन !” विष्णुसं०
भाष्यधृतहरिवंशवाक्ये तन्नाम निरुक्तिर्दर्शिता । इत० ।
२लोकत्रयक्रमणे पु० “त्रिविक्रमे यथा विष्णुः सर्वदैत्यबधे
पुरा” रामा० ल० ७८ अ० ।

त्रिविद्य पु० तिस्रो विद्याऽस्य । त्रिवेदज्ञे द्विजे ।
त्रिविध त्रि० तिस्रो विधा अस्य । त्रिप्रकारे “अथ त्रिविध-